

PTP 33/ZG/2020

Warszawa, dnia 02 czerwca 2020r.

Dot. sygn. nr *DRP-II.40413.15.2020.EZD*

Szanowni Państwo,

W odpowiedzi na otrzymane przez Polskie Towarzystwo Psychologiczne w dniu 08 maja br. pismo z Departamentu Rynku Pracy Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej (sygn. *DRP-II.40413.15.2020.EZD*), przedstawiamy stanowisko Zarządu Głównego Polskiego Towarzystwa Psychologicznego w sprawie wniosku Polskiego Stowarzyszenia Terapii Behawioralnej o wprowadzenie do klasyfikacji zawodów i specjalności na potrzeby rynku pracy nowego zawodu / specjalności: Terapeuta behawioralny.

Zgłoszony do Departamentu Rynku Pracy Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej wniosek Polskiego Stowarzyszenia Terapii Behawioralnej o wpisanie do klasyfikacji zawodów i specjalności „terapeuty behawioralnego” jest próbą wyodrębnienia tej specjalności z szerszej kategorii „psychoterapeuta”. Ponieważ w bazie danych <http://psz.praca.gov.pl/rynek-pracy/bazy-danych/klasyfikacja-zawodow-i-specjalnosci/> figuruje już zawód „psychoterapeuta” (pozycja 229910), jesteśmy zdania, że mieści on w sobie terapeutów (psychoterapeutów) różnych wiodących podejść w psychoterapii. Jesteśmy przeciwni traktowaniu nowych specjalności jako odrębnego zawodu, ponieważ tworzy to ryzyko omijania gruntownego ogólnego przygotowania do prowadzenia psychoterapii. Od wielu lat Sekcja Psychoterapii Polskiego Towarzystwa Psychologicznego dba o standardy przygotowania do zawodu psychoterapeuty i wysiłkiem całego środowiska udało się wypracować bazowe kwalifikacje ogólne, obejmujące psychoterapeutów różnych modalności. Wyodrębnienie wnioskowanej specjalności może stanowić zachętę do skracania ścieżki szkolenia, co tworzy ryzyko podejmowania pracy z osobami z szeroko rozumianymi zaburzeniami psychicznymi przez profesjonalistów nie posiadających wystarczającego przygotowania.

Ponadto wniosek obejmuje cele, które są już ujęte w rejestrze w zawodzie „psychoterapeuta”: *„Prowadzi terapię osób uzależnionych, z zaburzeniami osobowości, chorobami psychicznymi, fobiami, nerwicami; pomaga rozwiązywać problemy małżeńskie, rodzinne, zawodowe za pomocą różnorodnych metod i technik psychoterapeutycznych, takich jak: psychoanaliza, muzykoterapia, treningi interpersonalne, ćwiczenia relaksacyjne, hipnoza, gry, psychodramy, pozytywne myślenie oraz zajęcia plastyczne, indywidualnie lub grupowo w celu modyfikacji zachowań klientów.”*

Jesteśmy przeciwni dublowaniu wyodrębnianych kompetencji.

Z poważaniem

Przewodnicząca
Polskiego Towarzystwa Psychologicznego

Krzyszyna Teresa Panas
dr Krzyszyna Teresa Panas